

JAUME BARTUMEU CASSANY
 President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

La fractura social demana drets

La justícia no s'adiu amb la caritat

La proposta de la compassió caritativa del candidat de DA, Xavier Esport, en relació a l'augment forassenyat del cost de l'habitatge, no és admissible. És una proposta calcada de les actituds de la dreta compassiva europea que no vol reconèixer drets, sinó obtenir adhesions de persones que, trobant-se en situacions de desemparament, perdin la condició de ciutadans i s'avinguin, en mig de la desesperació, a acceptar almoines dels poderosos.

Les almoines poden servir per a tranquil·litzar les consciències dels benestants, però mai no poden substituir –ni menystenir tampoc– els drets constitucionals, reconeguts a l'article 33 de la Constitució, que estableix l'obligació dels poders públics d'Andorra "...de promoure les condicions necessàries per fer efectiu el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne."

Que els poders públics –el Govern de DA i el seu candidat– vulguin pretendre que promouen "... les condicions necessàries per fer efectiu el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne..." mitjançant l'atorgament –la concessió graciosada– d'una almoina per pagar part del lloguer als que, al bell mig de la fractura social, no arriben a final de mes, és una demostració del caràcter conservador i elitista de DA.

Els drets que estableix l'article 33 de la Constitució han estat –i ho són encara avui– menystinguts pel govern de DA.

Recordava la setmana passada, en aquesta Plaça del Poble, que estem vivint una explosió del preu dels lloguers. I que l'actuació de molts propietaris que augmenten en proporcions exagerades els preus dels arrendaments pot ser legal –ho és per obra i gràcia de Toni Martí i Xavier Esport– però és, clarament, un abús del dret. Vuit anys després que els taronja arribessin al Govern –amb el suport descarat dels banquers de la plaça

L'actuació de certs propietaris pot ser legal, però també un clar abús de dret

de la Rotonda– tenim una altra vegada el país esberlat amb una fractura social.

Han tornat les dues Andorres, que es mouen, que viuen i que pateixen –una més que l'altra– a dues velocitats diferents.

En aquest escenari de les dues Andorres no s'esperen pas alces de consum pel 2019. Més aviat cal mirar cap a les institucions d'anàlisi internacional que ens avisen de la desacceleració de l'economia europea.

Aquesta situació pot desencadenar una altra crisi econòmica.

No n'hi ha pas prou de limitar-se a constatar que el fenomen alcista del preu dels lloguers, que empeny força habitants vers perifèries cada cop més allunyades del seu

lloc de treball, és constant arreu d'Europa. Hi ha urgència a reflexionar a l'entorn d'una política d'habitatge que trenqui el cercle viciós i es plantegi seriosament l'ordenament del territori andorrà.

Com també és urgent aturar aquesta consolidació de dues Andorres que va a diferent velocitat. En aquest sentit, la lectura de la pàgina 3 de l'edició d'ahir dilluns del BonDia era una aclaradora lliçó de realisme. "El 40,4% dels ciutadans no poden fer front a un imprevist de 950 euros", ho deixa en evidència l'*Enquesta de condicions de vida 2018* que hauria estat emprada per realitzar l'*Estudi sobre el cost de la vida a Andorra*.

Apareixen dificultats, també, per permetre's una setmana de vacances a l'any, per escalfar la casa a l'hivern i per disposar d'una alimentació que contingui carn, peix o pollastre almenys un cop cada dos dies. Negar la realitat és, objectivament, un mal servei a la societat andorrana. Com també ho és negar que l'Estat ha d'intervenir en la regulació de l'activitat econòmica com ho permet l'article 32 de la Constitució.

DA presenta uns objectius difuminats mentre els problemes de cada dia segueixen erms de solucions.

Per això els progressistes proposarem, en el projecte 2019, una legislació que vingui a emmarcar els augments dels arrendaments establint un topall que limiti a un màxim del 20% l'augment de la renda arrendatícia.